

Na stěně visí, obraz čísi, voči zkouřený, vo zeď vopřený,
Jsem napůl blázen napůl člověk v tísní a v mé písni, ukryto pose
lství,
Mírové poselství, o slovo přátelství, o slovo hlásí se hlasatel
na římse,
Děti se děsí, v povodí Oděsy jsou smíšené lesy,
A směšná poezie, zásilka z Kolumbie,
Těžko se zorientuje, citlivá povaha, do naha drahá, Rod na nás
šahá.
Budem teď přímo upřímní,

Ty kdo máš uši v duši v rytmu se hýbej,
Ty kdo máš hlas tak se mnou povídej,
Ding ding dong, Ding ding dong, Ding ding dong, Ding ding dong..

.

Ptám se paní, zda je k mání, zdali dá mi pousmání,
Jsou noci dlouhé kdy bez pomoci nezbavíš se touhy,
Nechte plynout všední mališkosti, takhle šamanova melodie
Vyrve vás ze spárů skutečnosti, rozhýbe kosti, ať to žije, ale
ne.
(Až na prší a uschne...napršelo a uschlo..a vám to tu uschlo je..
)

Ding ding dong, Ding ding dong, Ding ding dong, Ding ding dong..

.